28/05/2020

«Η Ανάληψη του Κυρίου ως το βασιλικό όχημα που μας χάρισε ο Σωτήρας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καστορίας

Στο θαυμαστό γεγονός της **Ανάληψης του Κυρίου,** το οποίο η εκκλησία μας εορτάζει σήμερα, λαμπρύνοντας την ενθρόνιση της φύσεως μας στους ουρανούς, αναφέρθηκε εκτενώς ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καστορίας κ. Σεραφείμ, σε κήρυγμα που ανήρτησε στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως του μόλις χθες, με τίτλο: «***Το βασιλικό όχημα***».

Ολόκληρο το κήρυγμα έχει ως εξής:

«**Θαυμαστή η περί ημάς οικονομία του Σωτήρος Χριστού**.

Θαυμαστά τα όσα έκανε ο Χριστός για το ανθρώπινο γένος, προκειμένου να το απαλλάξει από την τυραννία και το κράτος του διαβόλου και του θανάτου και να του χαρίσει την αιωνία μακαριότητα.

Θαυμαστή η Σάρκωση του Χριστού, φοβερότερη ακόμη και από αυτήν τη

Δημιουργία του Κόσμου.

Θαυμαστή η ταπείνωση στον Ιορδάνη ποταμό.

Θαυμαστή η Σταύρωση, αφού ένας Θεός πεθαίνει εκουσίως και φιλανθρώπως για την εικόνα Του που είναι ο άνθρωπος.

Θαυμαστή η Ανάσταση, αφού «*παγγενή τον Αδάμ*» ανέστησε ως φιλάνθρωπος.

Θαυμαστότερη, ακόμη, η Ανάληψη του Χριστού. Γιατί απλούστατα, εορτάζουμε την ενθρόνιση της φύσεώς μας στους ουρανούς. Είναι αποκαλυπτικός στο σημείο αυτό ο ιερός υμνογράφος : «*συνεδρία Πατρός τετίμηται φύσις ημών η έκπτωτος*»[1], δηλαδή η έκπτωτη φύση μας τιμήθηκε με το να καθίσει στα δεξιά του θρόνου της Θείας Μεγαλοσύνης. Έτσι, μαζί με την Ανάσταση και με την Ανάληψη εορτάζουμε την αρχή της δικής μας αναστάσεως, αλλά συγχρόνως και της δικής μας αναλήψεως. **Κι όποιος μετέχει στο γεγονός της Αναλήψεως, δεν είναι πλέον χοϊκός άνθρωπος, αλλά «*ἄνθρωπος γαρ ουράνιος και επίγειος άγγελος*»**[2], κατά την έκφραση πάλι του ιερού υμνογράφου της Εκκλησίας, ο οποίος εγκωμιάζει τον Όσιο Παΐσιο τον Αγιορείτη. Γι' αυτό, γεμάτος θαυμασμό, ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος θα αναφωνήσει : «***αλλ' εμείς, οι οποίοι φανήκαμε ανάξιοι για τη γη, σήμερα ανεβήκαμε στους ουρανούς· εμείς που δεν ήμασταν άξιοι να εξουσιάσουμε τη γη, ανεβήκαμε στην ουράνια βασιλεία, ξεπεράσαμε τους ουρανούς, αγγίξαμε το θρόνο του Θεού. Και το γένος, που γι' αυτό φύλαγαν τον παράδεισο τα Χερουβίμ, αυτό κάθεται σήμερα ψηλότερα από τα Χερουβίμ***»[3].

Και συμπληρώνει ο ιερός πατήρ : «*πρόσεχε πού βρισκόταν κάτω και πού ανέβηκε. Δεν υπήρχε κατώτερο σημείο να κατεβεί, από εκείνο που κατέβηκε ο άνθρωπος. Ούτε ψηλότερο να ανεβεί, από εκείνο που τον ανέβασε πάλι ο Ιησούς... Μάθε ποιός ανέβηκε, ποιά ήταν η φύση του και πώς ήταν πριν να κατεβεί... Ήμασταν χώμα και σκόνη... Συμπεριφερόμασταν πιο ανόητα από τα ζώα*»[4].

Σε αυτό, λοιπόν, το γεγονός της Αναλήψεως που έγινε στο όρος των Ελαιών 40 ημέρες μετά την Ανάσταση, βλέπουμε τη θαυμαστή παρουσία της νεφέλης. Ο ιερός Ευαγγελιστής Λουκάς στο βιβλίο του «*Οι Πράξεις των Αποστόλων*», μας αναφέρει ότι, ενώ μεγαλοπρεπώς και ήρεμα ανέβαινε ο Κύριος προς τα ουράνια και οι κατάπληκτοι μαθητές Του παρακολουθούσαν το μεγαλειώδες αυτό θέαμα, « *νεφέλη υπέλαβεν αυτόν από των οφθαλμών αυτών*»[5].

Και **πρώτον**, η νεφέλη είναι αισθητό σημείο της θείας παρουσίας και της δόξης του Αγίου Τριαδικού Θεού. Τη συναντούμε σε πολλά βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης. Τη μνημονεύει ο Προφήτης Ησαΐας, ο πέμπτος ευαγγελιστής : «*Κύριος κάθηται επί νεφέλης κούφης*

»[6]. Ο Προφήτης Δαυίδ αναφέρεται και αυτός στην νεφέλη, τονίζοντας πως « *νέφη και γνόφος κύκλω αυτού, δικαιοσύνη και κρίμα κατόρθωσις του θρόνου αυτού. Πυρ εναντίον αυτού προπορεύσεται και φλογιεί κύκλω τους εχθρούς αυτού*» [7].

Έτσι λοιπόν και τώρα που ο Χριστός, με την θεωθείσα σάρκα την οποία προσέλαβε από τα πανάχραντα σπλάχνα της Υπεραγίας Θεοτόκου, ανέρχεται ως νικητής και τροπαιούχος στη βασιλική καθέδρα του ουρανίου πατρός, ανεβαίνει επί ελαφράς, αιθερίου και φωτεινής νεφέλης. Και τούτο γίνεται για να δειχθεί ότι ο Θεός είναι ο αναλαμβανόμενος και μάλιστα, ότι αυτός ο οποίος ανέρχεται στους ουρανούς είναι ομοούσιος και ομόδοξος και ομόθρονος προς τον ουράνιο πατέρα. Είναι αποκαλυπτικός στο σημείο αυτό ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος : « *Γι' αυτό λέγει "επί νεφέλης", αποδεικνύοντας ότι ανέρχεται με αυτό το σύμβολο της θείας δυνάμεως, διότι πουθενά κάποια άλλη δύναμη δεν φαίνεται επάνω στα σύννεφα... Ούτε πυρ, όπως συνέβη με τον Ηλία, ούτε άρμα πύρινο, αλλά νεφέλη παρέλαβε αυτόν, που ήταν σύμβολο του ουρανού*»[8]. Μάλιστα, ο ιερός ερμηνευτής του πρώτου κεφαλαίου των Πράξεων των Αποστόλων ονομάζει αυτήν την νεφέλη όχημα βασιλικό : «*Διότι, όπως ακριβώς τον βασιλέα αποδεικνύει το βασιλικό όχημα, κατά τον ίδιο τρόπο και προς αυτόν στάλθηκε το όχημα το βασιλικό*»[9].

Δεύτερον, συναντούμε τη νεφέλη στο γεγονός της Μεταμορφώσεως. Αυτή η νεφέλη προσμαρτυρεί τη γνησιότητα της αΐδίου θεότητος και φανερώνει σαφώς την χάρη του Πνεύματος, κατά την έκφραση των ιερών υμνογράφων[10]. Κι όπως στον Ιορδάνη ποταμό έχουμε την παρουσία του Αγίου Πνεύματος «*εν είδει περιστεράς*», έτσι και στην Μεταμόρφωση έχουμε την παρουσία του Αγίου Πνεύματος «*εν είδει νεφέλης*». Στην Ανάληψη, «*η νεφέλη που παρουσιάστηκε και απέκρυψε τον Χριστό από τα μάτια των μαθητών είναι τα Χερουβίμ που μορφώθηκαν σε αισθητή νεφέλη. Πραγματικά "εσχημάτισται ουν τα Χερουβίμ εις νεφέλην δια τους θεουμένους"*»[11].

Τρίτον, νεφέλη στη Μεταμόρφωση.

Νεφέλη στην Ανάληψη.

Νεφέλη, ακόμη, και στη Δευτέρα Παρουσία. Αποκαλυπτικός είναι στο σημείο αυτό ο Απόστολος Παύλος «*ότι αυτός ο Κύριος εν κελεύσματι, εν φωνή αρχαγγέλου και εν σάλπιγγι Θεού καταβήσεται απ' ουρανού, και οι νεκροί εν Χριστώ αναστήσονται πρώτον, έπειτα ημείς οι ζώντες οι περιλειπόμενοι άμα συν αυτοίς αρπαγησόμεθα εν νεφέλαις εις απάντησιν του Κυρίου εις αέρα, και ούτω πάντοτε συν Κυρίω εσόμεθα*»[12]. Αυτό μας υπενθυμίζει πως, ότι συνέβη στη ζωή του Χριστού, θα

πρέπει να συμβεί και στη ζωή των Χριστιανών, αυτών δηλαδή που αντιγράφουν τη ζωή του Χριστού. Αυτή η αντιγραφή δεν είναι απλώς μια συμμόρφωση σε εξωτερικά πράγματα και τύπους, αλλά η ζωντανή παρουσία του Χριστού μέσα στο χώρο της κεκαθαρμένης καρδίας. Αυτός ο οποίος ζει τη ζωή του Χριστού, έχει μέσα στο χώρο της καρδιάς του «*ενιδρυμμένον τον Θεόν*». Ζει ήδη από αυτήν τη ζωή τη βασιλεία του Θεού, σύμφωνα με τον λόγο του Χριστού : «*η βασιλεία του Θεού εντός υμών εστί*»[13], αλλά και προγεύεται την αιώνια και ατελεύτητη βασιλεία. Έχει ξεπεράσει το φάσμα του θανάτου και επαναλαμβάνει μαζί με τον Απόστολο Παύλο : «*εμοί το ζην Χριστός και το αποθανείν κέρδος*»[14]. Αγωνίζεται, όχι για να φανεί και να επαινεθεί από τους ανθρώπους, αλλά για να βιώσει την κάθαρση της καρδιάς και να φθάσει στον φωτισμό και στη θέωση μέσω της αληθινής μετάνοιας και κυρίως της υψοποιού ταπεινώσεως. Γι’ αυτό, η γιορτή αυτή, ιδιαίτερα στην ταραγμένη εποχή μας που κυριαρχείται από τις αμφισβητήσεις στο πρόσωπο του Χριστού και του μυστηρίου της Εκκλησίας, έρχεται να μας υπενθυμίσει :

Πιστεύουμε στον Χριστό;

Ζούμε τη ζωή του Χριστού μέσα στο ιερό Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας;

Εάν ναι, τότε χαράς ευαγγέλια. Τότε «*και ημείς αρπαγησώμεθα εν νεφέλαις εις απάντησιν του Κυρίου εις αέραν*».

«*Ναι, έρχου Κύριε Ιησού*»[15].

---

[1] Τροπάριο Θ’ ωδής δευτέρου Κανόνος της Αναλήψεως.

[2] Δοξαστικό Εσπερινού εορτής Αγίου Παϊσίου.

[3] Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, *Ομιλία Α΄ εις την Ανάληψιν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού*, ΕΠΕ 36,209.

[4] ο.π., ΕΠΕ 36,215.

[5] Πρξ. 1,9.

[6] Ησ. 19,1.

[7] Ψλμ. 96,2-3.

[8] Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, *Ομιλία Β’ εις τας Πράξεις*, ΕΠΕ 15,69.

[9] ο.π., ΕΠΕ 15,75.

[10] Τροπάριο ΣΤ’ ωδής δευτέρου Κανόνος της Μεταμορφώσεως.

[11] Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιερόθεος, *Οι Δεσποτικές Εορτές*, Ε’ εκδ., Ιερά Μονή Γενεθλίου της Θεοτόκου (Πελαγίας), σ. 390.

[12] Α’ Θεσ. 4,16-17.

[13] Λκ. 17,21.

[14] Φιλ. 1,21.

[15] Αποκ. 22,20.